

Vlaams
Parlement

vergadering **C123**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 10 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Chris Janssens aan de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de afspraken met de Federale Regering rond de toekomstige werking van het Overlegcomité en de stand van zaken rond de uitvoering van de zesde staatshervorming – 730 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Bart Caron aan de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de vijfde Barometer van de Verenigingen en de moeilijke financiële situatie van de verenigingssector – 747 (2014-2015)	7
VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de operationalisering van de afhandeling van rampendossiers door het Vlaamse Gewest – 858 (2014-2015)	15
VRAAG OM UITLEG van Björn Rzoska aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de gevolgen van het opdoeken van Vlaanderen in Actie (ViA) voor de monitoring van het Vlaams beleid – 931 (2014-2015)	18
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het ontbreken van Brussel in de projecties van de Studiedienst van de Vlaamse Regering (SVR) – 991 (2014-2015)	21

VRAAG OM UITLEG van de heer Chris Janssens aan de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de afspraken met de Federale Regering rond de toekomstige werking van het Overlegcomité en de stand van zaken rond de uitvoering van de zesde staatshervorming – 730 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jan Bertels

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, ik wil eerst een afspraak maken met u over het bestek waarover de vraag handelt en dus ook het antwoord. Deze vraag is een maand geleden ingediend, op 8 januari 2015, toen er een informeel overleg plaatsvond tussen de premier en de ministers-presidenten van de verschillende deelstaten. Intussen heeft ook het effectieve Overlegcomité plaatsgevonden, op 28 januari 2015.

Toen zijn er vragen gesteld over radicalisering en de aanpak daarvan in dit land en de verschillende deelstaten, en daarop is de volgende dagen in de media ook gefocust. Ik en andere collega's hebben over radicalisering vragen gesteld, die intussen ontvankelijk zijn verklaard en zullen worden behandeld in de commissie voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering, die daarvoor is opgericht. Nu zal ik daarop niet ingaan, zodat u zich niet verplicht moet voelen om daarop te antwoorden, en we de twee debatten gescheiden kunnen houden.

Er werden ook andere zaken behandeld op het Overlegcomité. Er bestond onduidelijkheid over de vraag wanneer het de laatste keer was samengekomen, blijkbaar was dat geleden van voor de verkiezingen. Ik zie op de agenda van 28 januari heel wat zaken die werden aangegeven door de Federale Regering, de regering van de Franse Gemeenschap, de Waalse Regering en door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Enkel de Vlaamse Regering had geen agendapunten ingediend.

Minister-president, weke houding neemt u namens de Vlaamse Regering aan op het Overlegcomité? Is het eerder toevallig dat er geen agendapunten waren van de Vlaamse Regering of bent u van plan om een eerder passieve houding aan te nemen? Welke elementen wilt u daar namens de Vlaamse Regering zeker aan bod laten komen?

Hoewel wij geen liefhebber zijn van de zesde staatshervorming, om het eufemistisch te stellen, is die wel goedgekeurd en wordt ze loyaal uitgevoerd door de vorige en deze Vlaamse Regering. Dat heeft veel invloed op de dienstverlening aan de Vlaamse burger, onder meer al door het al dan niet efficiënt verlopen van de overheveling van het personeel van het federale naar het regionale niveau. Op 1 januari 2015 was de helft van de federale ambtenaren overgeheveld naar de gewesten, zijnde tweeduizend. De andere helft moest nog volgen. Wanneer volgt die andere helft, minister-president?

Minister-president, kunt u aan het parlement wat toelichting geven over de afspraken die zijn gemaakt tijdens het informele overleg van 8 januari en het Overlegcomité van 28 januari? Wat is de frequentie van samenkomst in de toekomst? Wat zijn de vaste agendapunten die zullen worden behandeld?

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez (sp-a): Minister-president, hoe moeten we met dat eerste element omgaan? Er zijn federale beslissingen die een impact hebben op het Vlaamse bestuur en de lokale overheden. Sinds november hebben we daarover vaak gediscussieerd. Hoe komt het dat de Vlaamse Regering geen agendapunten heeft afgedwongen over de zaken waarvan ze aan het Vlaams Parlement heeft gezegd dat die op het Overlegcomité moesten worden besproken? Ik denk aan de vennootschapsbelasting op de intercommunales. Sommigen van uw ministers hebben in de commissie gezegd dat er een probleem is als die impact er komt zoals aangekondigd. Ik denk aan de aanvullende persoonsbelasting.

Hoe komt het dat de Vlaamse Regering geen punten op de agenda zet en dat ze niet afdwingt bij de Federale Regering dat die vermijdt dat het Vlaamse beleid wordt doorkruist door federale beslissingen? Het is nieuw dat dit parlement geen enkele reden meer vindt om te kijken naar belangenconflicten en bevoegdheidsconflicten. We hebben er al enkele aangekaart, ze zijn reëel. Voortdurend krijgen we te horen, van de minister van Begroting en van de minister van Binnenlands Bestuur, dat bepaalde zaken zullen worden besproken op het Overlegcomité. Nu is er één geweest, en er is geen enkel teken dat de Vlaamse Regering daar heeft geprobeerd haar eigen bevoegdheden, met grote impact op de lokale besturen, af te dwingen.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, dames en heren, de vraagstelling gaat nu breder dan wat initieel is aangekondigd. De initiële vraag dateert al van begin januari en ging over het informele overleg. De huidige vragen hebben betrekking op het Overlegcomité en eventuele beslissingen.

De informele ontmoeting vond plaats op 8 januari. Die was al eerder uitgesteld vanwege het overlijden van koningin Fabiola. Mijnheer Janssens, het is evident dat radicalisering daar een van de thema's was. Het was de dag na de aanslag op Charlie Hebdo in Parijs. Het is logisch dat daarover is gesproken. Ik ga er niet dieper op in omdat u zelf zegt dat deze vraag aan bod komt in de commissie inzake radicalisering.

U stelt een vraag over de overheveling van de federale ambtenaren en informeert naar de verdere procedure. De protocollen waarnaar u verwijst, hebben betrekking op de periode die voorafgaat aan de juridische overheveling van de federale personeelsleden. De deelstaten zijn vanaf 1 juli 2014 bevoegd voor de pakketten die krachtens de zesde staatshervorming zijn overgedragen, maar de medewerkers – althans voor een belangrijk deel – werden overgeheveld vanaf 1 januari 2015. Dat heeft te maken met de praktische organisatie. De medewerkers zijn blijven werken op hun plaats op het federale niveau, maar onder gezag en aansturing van de Vlaamse Regering en de Vlaamse leidend ambtenaren. Die protocollen hebben eigenlijk alleen maar betrekking op een aantal praktische zaken van werken in de periode tussen 1 juli 2014 en 1 januari 2015. De uitwerking van de protocollen neemt een einde op het moment dat het personeel is overgedragen. Op 1 januari 2015 zijn er circa 1400 personeelsleden overgedragen. In de loop van dit jaar zullen er nog eens ongeveer 600 mensen bijkomen. Ongeveer 700 federale ambtenaren zullen na 2015 worden overgedragen. In totaal gaat het om ongeveer 2700 mensen die worden overgedragen.

De vroegere federale medewerkers die nu bij ons werken, zijn allemaal aan de slag in onze gebouwen, voornamelijk in het Ellipsgebouw. Een aantal blijven werken op de plaats waar ze voorheen werkten, bijvoorbeeld in justitiehuisen. Het is evident dat zij daar blijven. Dit onderwerp is niet aan bod gekomen tijdens de informele bespreking van 8 januari, maar u stelde er wel een vraag over.

Op het informele overleg – en dit is later ook geagendeerd op het Overlegcomité – is het probleem van het Europees boekhoudstelsel aangekaart. Er is evenzeer

gesproken over een aantal zaken die betrekking hebben op de publieke financiën van de deelstaten. We hebben met aandrang gevraagd – uiteindelijk is dit ook aan bod gekomen in het Overlegcomité op vraag van de Waalse Regering – dat in afwachting van een wijziging van het koninklijk besluit voor de Hoge Raad van Financiën, de deelstaten twee vertegenwoordigers zouden kunnen aanduiden in het secretariaat van de Hoge Raad van Financiën. U hebt allemaal inzicht gekregen in de beslissingen van het Overlegcomité. Er zijn daar enkele afspraken gemaakt over de data van vergaderen. In plaats van de eerste woensdag wordt dat de laatste woensdag. Dat is een praktische zaak, waarvoor het huishoudelijk reglement een beetje is aangepast.

Dan was er een vraag over de houding van de Vlaamse Regering. Punten waarvan we denken dat ze geagendeerd moesten worden, zijn geagendeerd.

Mijnheer Crombez, u stelde een vraag over iets wat al beslist was. De Federale Regering had de beslissing al genomen met betrekking tot de vennootschapsbelasting voor de intercommunales. Er is gezegd dat er zou worden gekeken naar een overgangsregeling om tot een oplossing te komen. In de notulen hebt u kunnen lezen dat de federale minister van Financiën wordt belast met het finaliseren van een circulaire die aan de intercommunales een overgangsperiode toekent. Daar zal een interfederale werkgroep voor worden opgericht. Verder is van de punten die door de Waalse Regering zijn geagendeerd, akte genomen. Daar was geen consensus over.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, het heeft allicht met de regeling van de werkzaamheden in deze commissie te maken dat de vraag nu pas wordt geagendeerd, hoewel ze op 8 januari is ingediend. U zult wel willen begrijpen dat aangezien het Overlegcomité al had plaatsgevonden, ik niet anders kon dan ook daarover vragen te stellen. U bent daar kort op ingegaan.

Het parlement heeft inzage in de beknopte notulen van de zaken die er zijn besproken, maar ook in de pers is na afloop een en ander meegedeeld. Ook een aantal begrotingstechnische aspecten zullen aan bod komen. We verwachten deze week nieuwe economische parameters van het Planbureau, die uiteraard een impact zullen hebben op de begrotingscontrole. Een aantal gewesten willen een aanpassing van de begrotingsentiteiten. Entiteit 1 bundelt alleen de begroting van de federale overheid en de sociale zekerheid en entiteit 2 die van de gemeenschappen, gewesten en lokale besturen. Gezien het feit dat de financiën van steden en gemeenten voor een groot deel afhankelijk zijn van federale beslissingen, waarbij wordt verwezen naar brandweer, politie, OCMW's, vragen een aantal gewesten om in de begrotingsentiteiten een aanpassing door te voeren. Zult u op het komende Overlegcomité daarover een voorstel doen namens de Vlaamse Regering?

Als ik de persartikels mag geloven, hebt u aangebracht dat de Nationale Bank heeft aangekondigd een onderzoek te voeren naar de bevoegdheidsverdeling en de bijhorende geldstromen, maar dat de resultaten wel enige tijd op zich laten wachten. Is dat op het Overlegcomité geweest? Zo ja, wanneer mogen we de resultaten verwachten? Zo neen, welke initiatieven neemt u om daarin opklaring te krijgen?

De heer John Crombez (sp-a): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord, maar het zijn andere tijden. U moet uw eigen antwoord analyseren. De Federale Regering heeft een beslissing genomen, zegt u. Er zijn tijden geweest dat als er beslissingen werden genomen op federaal niveau – ook met u erin – die contrasteerden met wat Vlaanderen deed, er een belangenconflict werd ingediend. Hier ging ik zover nog niet eens. Mijn vraag was waarom u niet zorgt voor antwoorden, beslissingen en afspraken als uw eigen beleid wordt gedwarsboomd.

Een aantal ministers hebben hier in verschillende commissies inzake de vennootschapsbelasting op de intercommunales gezegd dat we ervoor moeten zorgen dat de impact er niet is omdat dit de Vlaamse bevoegdheden doorkruist. Is dat dan praat? Uw antwoord is dat de Vlaamse Regering vanaf nu akte neemt van beslissingen van de Federale Regering omdat die al genomen zijn. Ik vind dat ongelooflijk. Het gaat niet over peanuts. In de hele lijst zit een resem dingen die een impact hebben op de lokale besturen.

Een andere lijst van dingen heeft impact op zaken die u zelf in uw regeerakkoord wilt verwezenlijken. Minister Schauvliege was de laatste in het parlement die heeft gezegd dat we de impact moeten tegenhouden omdat het anders niet lukt om ons beleid te voeren. U gaat daar onwaarschijnlijk licht over. Dat u zelf geen belangenconflicten indient om uw federale collega's te sparen, is politiek nog te begrijpen. Dat u geen belangenconflicten van de oppositie wilt laten goedkeuren, omdat dit wat vreemd zou zijn ook. Maar dat u niet naar het Overlegcomité trekt om te zorgen dat uw eigen Vlaams beleid onvoorwaardelijk en onverkort kan worden uitgevoerd, is het bewijs dat het nieuwe tijden zijn.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Mijnheer Crombez, we gaan elkaar toch geen liezebet noemen en hierover hypocriet doen. Ja, het zijn andere tijden. Ook voor u trouwens. Ik herinner me uit de vorige legislatuur verschillende initiatieven die wij binnen de meerderheid hebben voorgelegd en die u hebt tegengehouden. Dat is nu eenmaal de gang van zaken. We hebben nu symmetrische regeringen. We moeten daar niet flauw over doen. Ik begrijp niet goed dat u zelf erkent dat er een bepaalde politieke realiteit is, maar daar op een beetje een hypocriete manier misbaar over maakt.

De heer John Crombez (sp-a): Omdat het woord 'hypocriet' is gevallen, moet ik antwoorden. Los van de politiek, als u toelaat dat iets het eigen beleid dat u ontwikkelt doorkruist en waarvan de ministers in de eigen regering dat ook zeggen, dan is dat nooit gezien in de Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement. U mag in elke discussie refereren aan het verleden, geen enkel probleem.

Ik ga nog eens het voorbeeld geven, dat in het verslag staat, van minister Schauvliege die zegt dat we die impact absoluut moeten afblokken. We hebben tal van antwoorden gekregen van de ministers Homans en Turtelboom dat er naar het Overlegcomité moet worden gegaan om oplossingen te vinden omdat er anders een probleem is met het eigen beleid. Het gebeurt niet. Ik stel hier een zeer minimale vraag. We zullen er uitgebreid op terugkomen. U kunt dat politiek noemen, maar ik noem dat realiteit. Dat dit u helemaal geen zorgen baart en dat u alleen maar wilt verwijzen naar het verleden en krachttermen gebruikt, toont aan dat u er inhoudelijk geen antwoord op hebt. Dat weet u maar al te goed.

Minister-president Geert Bourgeois: Ik vind het een onheuse discussie. We beginnen met een vraag over de informele bijeenkomst en dan word ik hier door de heer Crombez geconfronteerd met uitspraken die collega-ministers zouden hebben gedaan in de commissie. *(Opmerkingen van de heer John Crombez)*

U hebt er geen vraag over ingediend. Ik kan dat niet controleren. U zegt wat u wilt. U weet dat een belangenconflict niet op een Overlegcomité ingeroepen wordt, maar vooraleer de wetgeving is afgehandeld. U moet hier niet zeggen dat we op het Overlegcomité die wetgeving hadden kunnen tegenhouden. U weet beter. *(Opmerkingen van de heer John Crombez)*

Mag ik vragen om mij niet te onderbreken? Ik heb dat ook niet gedaan. U maakt misbruik van een vraag die gaat over een informele bijeenkomst om te zeggen wat ik op het Overlegcomité had moeten doen, om mij om de oren te slaan met

uitspraken die ministers Homans, Schauvliege en Turtelboom zouden hebben gedaan en die ik niet bij de hand heb. Om deontologische redenen zal ik daar niet op reageren. Er is een onderscheid tussen het aanklaarten van iets op het Overlegcomité en het inroepen van een belangenconflict, dat schorsend kan werken als het gebeurt vooraleer de wetgeving afgehandeld is.

Dit punt is daar aan bod gekomen. Daar is afgesproken dat de federale minister een overgangsregeling zal uitwerken. In het federale regeerakkoord staat heel duidelijk een regeling die zou worden uitgewerkt voor de intercommunales met commerciële activiteiten of activiteiten die gelijklopen met de privésector. De juiste bewoording staat me niet precies meer voor ogen.

Ik heb er wel op aangedrongen dat de afspraken die zijn gemaakt met betrekking tot het nagaan van wie verantwoordelijk is voor de budgettaire toestand van de lokale besturen – als het over intercommunales gaat ook een federale aangelegenheid – worden nagekomen. Het moet worden uitgeklaard of dit onder de federale of Vlaamse, Brusselse of Waalse entiteit valt.

Dat was aanvankelijk een opdracht voor de Nationale Bank, maar die heeft dat niet uitgevoerd. Dat is doorgeschoven naar de Hoge Raad van Financiën die nu opnieuw zegt dat ze niet beschikken over alle nodige elementen om dat te kunnen doen. En dus zult u opnieuw in de notulen kunnen lezen dat de Hoge Raad heeft gevraagd om daar nu snel werk van te maken en snel te laten weten welke documenten en data nog nodig zijn. Ik kan met mijn bescheiden verstand moeilijk begrijpen dat de Hoge Raad er niet in slaagt om die verdeling te maken.

Er is een afspraak dat de lokale besturen onder Entiteit 2 vallen. Mijnheer Crombez, ik zeg al sinds jaar en dag – ik heb dat ook nu gezegd met de huidige federale constellatie – dat de federale overheid verantwoordelijk is voor een aantal kosten. Ik denk dan aan politie, brandweer, OCMW's, statutaire pensioenen. Dat zijn heel zware kostendrijvers. Dan zeggen dat het de deelstaten zijn die moeten instaan voor het sluitend maken van het vorderingensaldo met inbegrip van dat van de lokale besturen, lijkt me geen correcte houding. Dat punt heb ik ook tijdens de vorige regeringsperiode al aangekaart. Het is niet omdat de federale meerderheid nu anders is samengesteld dat ik daar nu een ander standpunt over inneem. Ook de belasting op intercommunales is een punt voor de Hoge Raad.

Voorzitter, u zult begrijpen dat het wat moeilijk is om onvoorbereid in te gaan op de vragen waarmee ik word geconfronteerd, zijnde uitspraken van de ministers Turtelboom, Schauvliege en Homans.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Bart Caron aan de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de vijfde Barometer van de Verenigingen en de moeilijke financiële situatie van de verenigingssector – 747 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jan Bertels

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord

De heer Bart Caron (Groen): Mijn vraag gaat over de verenigingen. Het gaat dan niet enkel over verenigingen uit het sociaal-cultureel werk of uit het jeugdwerk, maar over verenigingen in de breedste betekenis van het woord.

De Koning Boudewijnstichting heeft al sinds vijf jaar een verenigingsbarometer en doet jaarlijks een onderzoek naar de vooral financiële gezondheid van het Vlaams-

Belgische verenigingsleven. De resultaten van de laatste studie zijn verschenen net na Nieuwjaar. Mijn vraag is overigens al een maand oud, maar blijft wel actueel.

De resultaten van de studie tonen aan dat de verenigingssector het vandaag heel erg moeilijk heeft. Wie actief is in de non-profitsector weet dat wel. Grote en heel grote organisaties worden nu zwaarder geraakt dan ooit tevoren. Enkele jaren geleden werden vooral de kleine organisaties getroffen.

39 procent van de zeer grote en 36 procent van de grote organisaties verwachten een achteruitgang van hun economische situatie, zeg maar van hun omzet en mogelijkheden. Een groot aantal verenigingen verwacht ook dat deze tendens zich de volgende twaalf maanden zal voortzetten. Er is een vrij groot gebrek aan vertrouwen in de toekomst, in hun relatie met de overheid. De meerderheid van die verenigingen zijn immers erg afhankelijk van overheidssubsidies. Sommige hebben gelukkig ook eigen inkomsten. De besparingen door verschillende overheden waar ze vaak afhankelijk van zijn, leiden tot die onzekerheid.

Die Barometer is in de praktijk gebracht door het onderzoeksbureau Ipsos Public Affairs. De Koning Boudewijnstichting is de opdrachtgever. Ik herhaal dat het niet gaat over de kleine lokale verenigingen maar over de grote verenigingen, voornamelijk uit de sociale sector, gezondheidssector, cultuursector, ontwikkelingssamenwerking, milieusector, welzijnssector en alles wat non-profit is.

Het onderzoek van Ipsos toont aan dat talrijke organisaties budgettaire maatregelen moeten nemen, en die hebben de voorbije twaalf maanden vooral betrekking op hun personeel.

Minister, ik heb een berekening gemaakt, maar die staat niet in de tekst van mijn vraag. Ik geef het voor de volledigheid. De besparing van de cultuursector die gemaakt is in 2015, leidt rechtstreeks, niet altijd in de eerst maanden maar uitgesteld, tot een werkloosheid van 1500 medewerkers. De vermindering van de budgetten staat minstens gelijk aan het equivalent van 1500 werknemers. Dat is dan nog de kleinste sector, namelijk 20 procent van de verenigingen waar ik het hier over heb. Als je dat zou vermenigvuldigen – ik weet dat dat nattevingerwerk is – zou dat betekenen dat 6000 tot 8000 jobs in de non-profitsector bedreigd zijn.

– De heer Peter Van Rompuy treedt als voorzitter op.

Het grote deel van de verenigingen heeft geld van de overheid. Dat overheidsgeld is gemiddeld ongeveer verantwoordelijk voor de helft van hun omzet. Er is ook erg veel projectfinanciering, maar die is de voorbije jaren ook gedaald.

Het onderzoek toont ook aan dat de verenigingen een vijfde van hun tijd besteden aan het zoeken en het rechtvaardigen van subsidies. Dat staat een beetje haaks op de retoriek die we de laatste tijd horen, namelijk dat je meer ondernemerschap aan de dag moet leggen en anderzijds dat er bij de overheid minder planlast moet zijn. Dat zijn twee signalen die wijzen op het tegengestelde. Je moet veel tijd steken in het zoeken naar centen en je moet heel veel tijd steken in het verantwoorden van de centen die je dan krijgt.

Er is in ieder geval een sterke afremming van het verenigingsleven. Voor iedereen die geëngageerd is in die zaal, dat lokaal of waar dan ook, is er de ellende die je moet doormaken als je mensen moet ontslaan: wie dan wel, waarom die wel en die niet?

Verenigingen blijven overigens besparen op hun werking. Tot en met 2014, dus voor de grote besparingen op de subsidies van de Vlaamse overheid, is er een kaasschaaf gepasseerd, met een middelgrote en een kleine plak. De grote snede van besparingen moet nog komen in 2015, en wie weet, maar hopelijk niet, in de

jaren nadien. Dan al zegt een derde van de verenigingen dat ze haar personeelsuitgaven geblokkeerd dan wel verminderd heeft, en men verwacht ook dat die tendens zal doorgaan.

Ik wil niet te pessimistisch zijn, minister-president. Organisaties zoeken alternatieven. Ze zoeken een andere financieringsbron, onder meer in de privésector, waardoor die het hele verhaal over het gebrek aan ondernemerschap teniet doet of in ieder geval stevig tegenspreekt. Dat blijkt ook uit het onderzoek.

Minister-president, we hebben al een aantal jaren een neerwaartse tendens. Bent u zich bewust van die problemen en van de ongerustheid? Je kunt wel zeggen dat je het financieel allemaal wel kunt overbruggen, maar er is een grote ongerustheid en vrees. De gedachte dat het slecht gaat, is een contrafactor in de dynamiek die je bij de kleine, de middelgrote en grote verenigingen vaststelt.

Hoe denkt u de ongerustheid die er in de hoofden leeft, weg te nemen bij bestuursorganen en dergelijke meer? Aan welke maatregelen denkt de Vlaamse Regering om de situatie van de verenigingen te verbeteren, of minstens die ongerustheid weg te nemen?

Op deze vraag insister ik het meest: bent u bereid om onderzoek te doen naar de financiële situatie van de verenigingen? De Vlaamse overheid heeft in haar blikveld eigenlijk alleen haar eigen begroting en wat ze daarvan aan subsidies uitkeert. Ik denk dat het blikveld ruimer moet zijn en dat men moet onderzoeken wat de financiële situatie is en het toekomstperspectief, en dan alstublieft niet in één sector. Daarom stel ik de vraag in deze commissie en niet in een andere sectorale commissie. Het gaat over cultuur, sport, sociale thema's enzovoort. Ik dank u alvast voor het antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Ik wens mij aan te sluiten bij de heer Caron. Ook ik heb gezien en gehoord hoe verenigingen al te veel tijd moeten besteden aan het verantwoorden van hun bestaan, waardoor zij zich niet kunnen toeleggen op de op de concrete werking en hun positieve missies. Het staat haaks op het beeld dat men heeft. Je moet minder planlast hebben, en toch zie je dat al die verenigingen erg verontrust zijn. Het staat ook haaks op het beeld dat we hebben van de rol die verenigingen moeten spelen. We hebben vaak de mond vol van de verenigingen als het gaat over een warme samenleving. Als het gaat over de sociale cohesie in de samenleving, kijken we allemaal naar die organisaties. Laat het nu net die organisaties zijn die volgens de Barometerstudie van de KBS heel erg verontrust zijn en heel erg wantrouwig zijn over de toekomst.

Ik sluit dus heel graag aan bij de vragen van de heer Caron. Minister, bent u zich bewust van de toenemende problemen en de ongerustheid binnen het verenigingsleven? Hoe denk u die ongerustheid weg te nemen? En last but not least: is de Vlaamse Regering bereid om onderzoek te doen naar de financiële situatie van de Vlaamse verenigingen in de verschillende culturen?

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Collega's, ik wil even inpikken op dat laatste. Ik denk dat de KBS al belangrijk studiewerk heeft geleverd en levert met de jaarlijkse Barometer. De vraag is of de Vlaamse overheid dat werk nog eens moet overdoen. Dat denk ik eerlijk gezegd niet.

Dat er daaruit belangrijke conclusies te trekken zijn of in ieder geval belangrijke vragen uit af te leiden zijn, is zonneklaar.

Als we kijken naar de sociale cohesie in de samenleving, denk ik dat die voor een heel groot stuk vooral door de heel kleine en kleine vzw's en verenigingen wordt gedragen, die minder geïmplementeerd zijn in de alarmkreten die door de grotere en de heel grote verenigingen naar voren worden gebracht.

Dat neemt niet weg dat de bekommernissen uiteraard terecht zijn. We zien over de jaren heen de tendens dat die financiële bekommernissen telkens terugkomen. Laat ons ook daarin eerlijk zijn: als de overheid in zijn totaliteit het moeilijk heeft en moet zoeken en elke euro – terecht – een paar keer omdraait alvorens die wordt uitgegeven, dan lijkt het me logisch dat je eenzelfde beweging en oefening ziet bij grote vzw's die overigens een grote partner zijn in het beleid op de verschillende domeinen waarin ze actief zijn. Op zich vind ik het niet verontrustend dat verenigingen hun financiële structuur, hun kostenplaatje, hun 'bedrijfscultuur' bekijken en nagaan waar er een rationalisatie of besparing kan gebeuren. Ik hoop dat dat kan gebeuren zonder dat de dienstverlening, die inderdaad bijdraagt tot de sociale cohesie, daaronder hoeft te lijden.

Ik heb bijzonder veel sympathie voor de vraag die ik bij de collega's hoor naar de administratieve last die kleine en grote verenigingen ervaren. We zien dat de Vlaamse overheid daar ook in deze legislatuur terecht een aandachtspunt van maakt om waar mogelijk terughoudend te zijn wat betreft nieuwe regelgeving, maar ook om naar de toepassing van de bestaande regelgeving een sterkere vereenvoudiging, onder andere door een verdere digitalisering, maar wellicht ook op andere manieren, mogelijk te maken. Als daar nog verder plannen zijn of een timing over hoe dat kan worden uitgerold, dan zou ik dat zeer graag horen.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, u stelt vragen waarop ik niet zomaar een eenduidig antwoord kan geven, maar waarin heel veel nuance moet worden gebracht en waarbij heel veel verder onderzoek nodig is om te komen tot een aantal antwoorden. Om op uw derde vraag te kunnen antwoorden, heb ik, als leek in het vak, aan Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) gevraagd om mij enige informatie te bezorgen. Ik heb moeten vaststellen dat we op dat vlak, inzake satellietrekeningen, totaaloverzichten, helemaal niet ver staan.

Ik probeer dat in al mijn beleidsdomeinen meteen te weten te komen. Toen ik in 2004 minister van Toerisme werd, heb ik meteen gevraagd om de cijfers, over de bijdrage aan het bruto nationaal product. Die informatie bleek niet beschikbaar. Blijkbaar is het zo dat we op een aantal terreinen nog niet meteen over heel veel data beschikken. Dat is geen verwijt, maar een vaststelling.

Ik neem aan dat u, als specialist ter zake, het met mij eens zult zijn dat hét verenigingsleven niet bestaat, maar dat er een heel brede waaier aan verenigingen bestaat, van lokale verenigingen tot verenigingen die Vlaams georganiseerd zijn. Die verenigingen worden, naargelang de sector, zoals sport, cultuur, kunst enzovoort, heel divers gesubsidieerd. Ze beschikken dus over heel diverse werkingsmiddelen.

De heer De Bruyn heeft er al op gewezen: de overheidsfinanciën staan onder druk. We zijn bezig met grote efficiëntieoefeningen. Het is de logica zelf dat, sinds de crisis van 2008, gelet op de moeilijker financiële situatie, dit zich ook laat voelen in die sectoren waar subsidies worden aangewend.

De subsidies zijn zeer verschillend. Ik heb bij CJSM een aantal gegevens opgevraagd. Zoals ik u zei, bleef ik op mijn honger zitten. Ik heb aan de kunstensector, die u veel beter kent dan ik, gevraagd hoe het staat met de werkingsmiddelen. De eigen inkomsten bedragen daar, over het hele Kunstendecreet verspreid, 40,87 procent. Maar het varieert van 0,01 procent tot

97,7 procent. Ik spreek daarmee geen waardeoordeel uit. Het zal ook te maken hebben met de vorm. Binnen de vormen varieert het zeer sterk. Bij kunstencentra gaat het van 0,35 tot 37,94 procent; bij de werkplaatsen van 4,93 tot 85,77 procent; bij dans van 8,18 tot 81,34; bij beeldende kunst van 1,46 tot 52,17 procent en bij sociaal-artistiek werk van 3,6 tot 34,96 procent. Binnen de vormen zelf zijn er dus grote verschillen.

Ik denk dat deze regering uitgaat van de grote maatschappelijke kracht van het verenigingsleven in al zijn vormen en aspecten. Dat maakt ook deel uit van het charter dat ik heb gesloten. Ik zal nu geen grote beschouwingen wijden aan de evolutie van het verenigingsleven. Heel vaak zien we dat het klassieke, traditionele, soms meer zuilgebonden verenigingsleven wat op de terugtocht is. Je ziet ook verenigingen die een nieuwe adem krijgen en wel een nieuwe start kennen. We hebben meegemaakt dat de jeugdbewegingen in een neergaande beweging zaten. Dat had niets te maken met de subsidiëring, want het was in betere budgettaire tijden. En in deze moeilijker budgettaire tijden zijn de jeugdbewegingen – gelukkig maar – opnieuw aan een opgang bezig. Ik heb de tijd meegemaakt dat ze op sterven na dood werden verklaard. Nu zie je dat jeugdbewegingen leven, meer leden werven en hun activiteiten ontwikkelen.

Dat is een eerste algemene bedenking: je kunt de jeugdbewegingen moeilijk over dezelfde kam scheren.

Ik kom veel op het terrein, ook op het kunst- en cultuurterrein. Ik merk dat er bij heel wat verenigingen de reflex is om naar de eigen overhead, de eigen administratieve kosten en efficiëntie te kijken en ook naar het ondernemerschap. Dat speelt in verschillende mate. We hebben allemaal het interview gelezen met Jan Raes van het Koninklijk Concertgebouw in Amsterdam. Ik kan het niet uit het hoofd zeggen, maar ik denk dat die organisatie rond 50 procent eigen inkomsten genereert. Ik zeg niet dat dit altijd en overal mogelijk is, maar in andere landen wordt daar vaak over nagedacht. Ik heb ook hier organisaties en verenigingen ontmoet in diverse werelden van kunst en cultuur die daar heel sterk mee bezig zijn en heel sterk nadenken over hoe ze op inventieve wijze meer inkomsten kunnen genereren. In deze sector kan er op dat vlak misschien meer worden gedaan dan voorheen het geval was. Dat is geen verwijt, maar een vaststelling.

De Barometer zegt dat het verenigingsleven in het algemeen ongerust is en denkt dat de toekomstperspectieven slecht zijn. Ik denk dat je daarin enige nuance moet brengen. Maar uiteraard is het zo dat die algemene tendens een impact heeft op het verenigingsleven. Dat zal niemand hier ontkennen, al is het maar omdat we in heel veel gevallen effectief zijn overgegaan tot een vermindering van de subsidiëring.

Zowel in het regeerakkoord als in de verklaring die we hebben afgelegd in de beleidsnota's, staat duidelijk dat we belang hechten aan het verenigingsleven. De eerste vergadering met een externe actor was die met de verenigde verenigingen in september.

We hebben toen gezegd dat we een nieuw charter zouden uitwerken. Dat charter bepaalt dat er slimme maatregelen worden genomen, dat er wordt nagegaan of er nieuwe initiatieven kunnen worden genomen. Tegelijk heb ik afgesproken dat we met de karige middelen die me nog resten na alle gedane besparingen, zorgen dat de tweede administratieve medewerker wordt gewaarborgd voor de Verenigde Verenigingen voor die hele periode. Dat maakt ook deel uit van de samenwerking.

We hebben een speerpuntenafpraak gemaakt over de problemen die te maken hebben met de budgettaire context en afgesproken dat we uitzoeken of er duurzame oplossingen kunnen worden gevonden. Als uit die Barometer zou

blijken dat tot een vijfde van de tijd moet worden besteed aan het zoeken naar en beantwoorden van, dan is dat nogal confronterend. Dat betekent dus dat er werk aan de winkel is. Het lijkt me weinig productief dat een vereniging zo'n groot deel van haar energie daarin zou moeten stoppen. Ik weet niet of het generiek is of dat het een algemene conclusie is die je kunt maken. Ik neem aan dat niemand me hier zal tegenspreken dat als dit effectief zo is, we er werk van moeten maken. We moeten dus ook zoeken naar andere afspraken, naar administratieve vereenvoudiging, naar slimme maatregelen om daaruit te komen. Aan de Verenigde Verenigingen is gevraagd om dat mee onder ogen te nemen.

Die Barometer roept meer vragen op dan antwoorden te geven. Ik heb vragen gesteld aan Cultuur, Jeugd en Sport of er vergelijkend materiaal is, of er Europese benchmarkings zijn, maar die zijn er niet. Het stemt me nu wel positief dat er tussen Europese lidstaten wordt nagedacht over een satellietrekening op het vlak van Cultuur, die de dingen in kaart zou brengen.

Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) meldt me dat ze er werk van gaan maken. Ze zijn zelf gestart met een onderzoek naar een Vlaamse satellietrekening voor Cultuur. Dat is belangrijk. We moeten de zaken kunnen objectiveren. Ik zou ook graag hebben dat we een zicht hebben op hoe dat in het buitenland gaat. Daar kom ik vaak organisaties tegen die in veel grotere mate kunnen rekenen op privésporing, op vrijwilligerswerk. Denk aan de heritagewerking in het Verenigd Koninkrijk. Men slaagt er wel in om daar mensen te mobiliseren. Het is belangrijk om uit te zoeken hoe een en ander in zijn werk gaat, wat de data zijn.

Ik hoop dat daar werk van wordt gemaakt, want er zijn geen vergelijkingen op internationale schaal. Binnen enkele lidstaten zou er worden gewerkt aan een model van een satellietrekening, analoog met de opmaak van nationale rekeningen. Als dat zou gebeuren, is het een titanenwerk. CJSM is dat aan het voorbereiden. Dat zou de zaken kunnen objectiveren en vooruit helpen. In afwachting hoop ik dat we in de uitvoering van het charter met de Verenigde Verenigingen kunnen komen tot oplossingen die ervoor zorgen dat de overheid op een verstandige manier kan worden teruggedrongen, dat die blijkbaar zware administratieve last van het zoeken naar en verkrijgen van subsidiëring kan worden teruggedrongen.

Als dat cijfer klopt, is het een zeer confronterende vaststelling. Er is nog veel werk om te komen tot een betere objectivering van de gegevens. In de cijfers die ik geef, alleen maar voor Cultuur, zijn er enorme verschillen. Ik spreek daar geen waardeoordeel over uit. Ook daarover moet worden nagedacht. Wat zijn de redenen daarvan? Heeft het te maken met een verschillende aanpak, of met objectieve redenen die niet toelaten om op bepaalde plaatsen eigen inkomsten te genereren? Het cijfer 0,01 toont een heel rare situatie, maar de concrete casus ken ik niet.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Minister-president, uit uw antwoord spreken de wil en de bekommernis om er meer over te weten. U hebt absoluut gelijk. Er bestaat vergelijkend onderzoek in Europa, maar het is erg moeilijk om ermee om te gaan omdat de data en de categorisering niet gestandaardiseerd zijn. Daardoor is het moeilijk om er inzicht in te krijgen. We hebben inderdaad nood aan een soort satellietrekeningstelsel om dat op te lossen. Minister-president, samen met u ben ik daar vragende partij voor.

We hebben in dit land en Vlaanderen de traditie dat de overheid heel veel taken ontwikkelt of opdrachten geeft. Zelfs kerntaken worden uitbesteed aan het verenigingsleven. Dat gaat van het uitkeren van de werkloosheidsuitkeringen tot allerlei andere vormen van bestuur en dienstverlening in de samenleving. Soms

ergert dat, soms is het een grote kwaliteit. Ik wil daar geen bindende uitspraak over doen. Mocht het allemaal terugrollen in het mandje van de overheid, dan zou het voor de overheid wellicht veel duurder zijn dan vandaag. De wijze waarop vooral de grote verenigingen vormen van dienstverlening organiseren, zijn van goudwaarde voor de overheid.

Het tweede argument gaat over ondernemerschap. Elke euro die de overheid investeert, is noodzakelijk om een euro uit de privésector te betrekken. Als de overheidssubsidie vermindert, is de kans heel groot dat je in de zoektocht naar privémiddelen ook minder middelen binnenhaalt. Er is een oorzakelijk verband tussen die twee. Het is niet zo dat de privémiddelen krimpende overheidsmiddelen compenseren. Die krimpen meestal mee. Als Jan Raas in Amsterdam of Lieven Bertels van het Sydney Festival verhalen vertellen over hun grote inkomsten, dan zijn daar twee verklaringen voor. Er is een stevige overheidsbasis en daarop kunnen extra privémiddelen worden gewonnen, en de overheid heeft instrumenten om de privédonateurs en -sponsors beter te stimuleren dan wij hier doen. Hebben wij veel instrumenten behalve de tax shelter voor de film? Dat is een apart verhaal.

Ik weet het wel, dit is een federaal model. Eigenlijk kan er fiscaal nog een en ander gebeuren. Het enige dat bij ons bestaat, zijn de giften die je van de belastingen kunt aftrekken. Er is dus een oorzakelijk verband tussen wat de overheid inbrengt, en wat de sector privé kan ophalen. Het is de facto non profit.

De problematiek van de eigen inkomsten van verenigingen is zeer uiteenlopend. Het spreekt voor zich dat een huis met een grote zaal en een populair cultuuraanbod gemakkelijker inkomsten verwerft dan een avant-gardedanswerkplaats die wil experimenteren met nieuwe dansvormen. Het is heel uiteenlopend en dat is ook geen probleem. Ik roep op om dit soort onderzoek mee te steunen, omdat we daaruit wellicht veel kunnen leren over wat de Vlaming wel doet voor zijn vereniging.

Minister-president, wat we niet kennen, is het model van het Verenigd Koninkrijk. U zou het graag transplanteren naar hier. Ik deel die bekommernis, maar wij hebben niet de cultuur om een groot draagvlak te creëren, ook financieel, dat heel veel geld binnenhaalt van de supporters van ons cultureel erfgoed. Dat is een bevreemdende situatie. Het heeft misschien met een soort geschiedenis te maken. Ook daar zijn fiscale aspecten aan verbonden: aspecten die te maken hebben met kadastrale inkomens en onroerende voorheffing en dat soort zaken.

In uw eigen beleidsnota Cultureel Erfgoed staan daar enkele dingen over. Wij hebben nu eenmaal gekozen voor een ander model, met misschien wat meer belastingen, die we herverdelen. Andere systemen hebben gekozen voor een model met minder belastingen en het aanwakkeren van de individuele verantwoordelijkheidszin van burgers. Die twee modellen kun je niet tegelijk realiseren. Daar zitten we gevangen. We hebben gekozen voor het ene model. Het is het continentale systeem versus het Angelsaksische, want in de Verenigde Staten is dat gelijkaardig.

Minister-president, wees u er goed van bewust dat elke euro die we minder investeren in het verenigingsleven, in de sociale sector, het onderwijs, ontwikkelingssamenwerking, het jeugdwerk, de culturele sector of waar dan ook, meestal ook minder ontvangsten uit de privésector betekent. En dat leidt tot minder rijkdom in Vlaanderen, in de figuurlijke zin. Vlaanderen is Vlaanderen. Wij hebben een samenleving met nog altijd een zekere graad van cohesie en warmte, omdat we dat model koesteren en altijd hebben gehad. Dat mensen bij elkaar worden gebracht en dat op die manier hun zin voor verantwoordelijkheid

wordt aangescherpt, vind ik enorm waardevol. Daar moeten we zeer secuur en voorzichtig mee omgaan.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, ik dank u voor het eerder beschouwend antwoord. U deelt een aantal vragen. U hebt verschillende keren gezegd dat er geen data over bestaan. Dat bewijst dat er nood is aan cijfermateriaal. U hebt verschillende keren aangehaald dat er iets niet klopt als een vijfde van de tijd wordt gebruikt om op zoek te gaan naar middelen. Ik zou graag horen dat u het engagement aangaat om dat te onderzoeken en te bekijken wat we eraan kunnen doen.

Ik ben ernstig bekommerd. Uit cijfers van de Barometer van de Koning Boudewijnstichting blijkt dat er heel wat ongerustheid en wantrouwen is bij de verenigingen. Dat wordt omgedraaid naar de vraag hoe ze meer eigen middelen kunnen krijgen. Dat vind ik een vreemde kronkel. Ik ken de cultuursector het beste. Heel wat instellingen halen eigen middelen binnen. De discussie is niet dat het water hen aan de lippen staat.

De heer Caron heeft er ook op gewezen dat het niet meer om efficiëntiewinsten gaat. Nu worden er mensen ontslagen die heel belangrijk werk leverden, omdat er te weinig subsidies zijn gegeven. Als de cijfers van de heer Caron kloppen, gaat het om 1500 mensen. Dat is snijden in de essentie van die huizen. Als je dat extrapoleert, gaat het om duizenden medewerkers in het verenigingsleven. Daar is geen antwoord op. Alstublieft, minister-president, onderzoek het. En als u de juiste cijfers hebt, neem ze ter harte en doe er iets aan. U kunt niet blijven pleiten voor een warme samenleving en tegelijk de organisaties die er dagelijks mee bezig zijn, kortwieken.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Er is enkele keren gezegd dat een vijfde van de tijd gaat naar het zoeken en verantwoorden van subsidies. We moeten de cijfers juist interpreteren. Dat geldt niet voor de totaliteit van de verenigingen, maar voor de groep die zich op dit moment zorgen maakt. Het is veel tijd, maar niet elke vereniging is daar een vijfde van de tijd mee bezig.

Ik pleit opnieuw voor wat nuance bij wat de heer Caron zegt. Ik volg dat er een verband is tussen wat een overheid investeert in verenigingen en wat elders kan worden gezocht, privé dan. Maar ik durf te betwijfelen dat het verband zo lineair is. Het verschilt van sector tot sector, de cultuur van de ene vereniging ten opzichte van de andere. Wel absoluut waar is dat het feit dat een overheid investeert in een vereniging een kredietwaardigheid geeft aan die vereniging, waardoor het voor hen gemakkelijker wordt om andere bronnen aan te spreken. In dat opzicht blijft het een belangrijke vraag voor de Vlaamse overheid om op de administratieve last gepaste antwoorden te vinden.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, u hebt gelijk, ik wil het Angelsaksische systeem ook niet vergelijken met het onze. Ik heb het wel gehad over het vrijwilligerswerk. Ik heb concreet verwezen naar erfgoedorganisaties, waar vaak een beroep wordt gedaan op het voluntariaat, zoals wij beiden goed weten. Ik ben het met u eens dat ons fiscaal systeem niet te vergelijken valt met het Angelsaksische, waar er veel meer ruimte is voor dat donateurschap.

Ik durf uw stelling toch in vraag te stellen dat een euro minder van de overheid betekent dat de mogelijkheden verminderen om naar de privé te gaan. Als een

minister-president naar kunst en cultuur gaat, wordt die wel eens achter de coulissen gevraagd om een babbel te doen met de directie en de bestuurders. Ik heb diverse ontmoetingen gehad met instellingen die zoeken naar bijkomende privé-inkomsten en die ervoor gaan zorgen dat hun budgetten wel rond zijn. Ik durf dus te betwijfelen dat je het zo algemeen mag stellen.

Mevrouw Idrissi, ik heb niet beschouwend willen antwoorden, ik wou wel enkele algemene lijnen trekken. De afspraken die met de Verenigde Verenigingen zijn gemaakt, wou ik niet in detail brengen. Maar zij gaan ons concrete voorstellen doen op drie terreinen: het ondernemerschap, het zoeken naar alternatieve financiering en administratieve vereenvoudiging.

Dat laatste lees ik u voor uit het charter: "De Verenigde Verenigingen inventariseert verantwoordings- en controlemechanismen in de (financiële) relatie tussen de Vlaamse overheid en het verenigingsleven. Ze formuleert aanbevelingen voor meer efficiënte, impactgerichte en vertrouwenwekkende verantwoordingsmechanismen. Ze organiseert een studiedag hierover voor verenigingen en Vlaamse ambtenaren. De Verenigde Verenigingen coördineert de opstelling van een rapport met maatregelen die de planlast voor verenigingen kunnen verminderen, in het najaar 2015. De Vlaamse Regering actualiseert in samenspraak met de Verenigde Verenigingen het rapport Samen vereenvoudigen." Wij zorgen als Vlaamse Regering voor een concreet aanspreekpunt en een periodieke voortgangsrapportage.

Er zijn concrete afspraken gemaakt. Het is meer dan beschouwend werk. In het licht van de budgettaire situatie was het goed om samen te zoeken binnen die context naar mogelijke gedeeltelijke oplossingen.

Mijnheer Caron, ik ben het met u eens dat de verbindende kracht van het verenigingsleven immens is. Alleen wou ik daarstraks zeggen – en ik spreek geen oordeel uit over de zuilen – dat er de laatste decennia heel veel nieuwe vormen van organisaties zijn ontstaan. Ook zijn er vaak verenigingen voor korte termijn, in buurten, tot en met protestacties. Er is een hele waaier aan activiteiten. Het verenigingsleven biedt een panoplie van mogelijkheden. Daar moeten we ook met z'n allen rekening mee houden.

De heer Bart Caron (Groen): Minister-president, we delen dezelfde bekommernissen. U hebt tijdens de voorbije jaren veel gewerkt aan planlastvermindering: als u nu ook nog eens zou werken aan de rapportageplichtverminderingen... De Vlaamse overheid moet ook een vertrouwenwekkende relatie opbouwen met het middenveld. De overheid kan terughoudender zijn. Er is veel winst te halen uit het nutteloos opvragen van documenten, papieren en overzichten. Wel kan de overheid vragen naar data voor onderzoek en bewijslast als die overheid jou geld geeft, maar met de nodige bescheidenheid. Ik zit zelf genoeg in organisaties om te ondervinden welke berg papier ik elke keer moet ondertekenen. Wie heeft daar wat aan? Het is jammer genoeg gebaseerd op een stuk wantrouwen.

Minister-president Geert Bourgeois: Dat zit in onze afspraken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de operationalisering van de afhandeling van rampendossiers door het Vlaamse Gewest – 858 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Peter Van Rompuy

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

De heer Bart Dochy (CD&V): Voorzitter, minister-president, dames en heren, in september vorig jaar heb ik een schriftelijke vraag gesteld aan minister Homans over de dossiers over rampenschade. Ze heeft toen de stand van zaken geschetst en de manier waarop dit overgaat van de federale naar de Vlaamse bevoegdheid. Er is een samenwerkingsakkoord gemaakt met het federale niveau om de periode tussen 1 juli 2014 en 1 januari 2015 te overbruggen, waarbij de federale ambtenaren de dossiers verder zouden behandelen. Vanaf 1 januari 2015 is het de bedoeling dat de dossiers van rampenschade ook door de Vlaamse administratie worden behandeld.

Tussen het indienen van deze vraag en vandaag is er ook een erkenning gekomen van de ramp van 27, 28 en 29 juli 2014 die een groot deel van ons geweest heeft getroffen. Ik wil de minister en de administratie feliciteren met de performante manier waarop dit dossier is afgehandeld, in schril contrast met de manier waarop gelijkaardige dossiers federaal worden behandeld. Er liggen er nog een aantal te wachten op erkenning, zelfs nog van 2012. In de communicatie over de erkenning door de Vlaamse Regering heb ik ook gehoord dat het de verwachting is dat de uitbetaling tegen oktober 2015 kan gebeuren.

Minister-president, beschikt de Vlaamse overheid over voldoende middelen en instrumenten om de dossiers te behandelen? Ik denk dan aan kosten voor personeel, logistiek en de betaling van deskundigen die op pad moeten worden gestuurd. Kunt u een stand van zaken geven van de lopende dossiers? Komt de afhandeling van de eventueel erkende federale dossiers bij de Vlaamse administratie? Hoe zal dit worden aangepakt? Hoe zullen de getroffen en op de hoogte worden gehouden van de stand van zaken van hun dossier?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Dochy, dank u voor de complimenten aan het adres van de regering en de diensten.

Rampen die gebeurd zijn vóór 1 juli 2014 blijven volledig onder de bevoegdheid van de Federale Regering. Die worden niet overgeheveld. Het Vlaams Rampenfonds is sinds 1 juli 2014 bevoegd. Wel werken we nog altijd met de federale wetgeving als rechtsbasis. Hoewel u ons complimenteert, wil ik toch kijken of we de wetgeving nog beter en efficiënter kunnen maken.

We willen de procedures digitaliseren, wat nu niet kan. In het kader van 'Radicaal digitaal' kunnen we de huidige werkmethode verbeteren waardoor er sneller wordt gewerkt met minder foutenmarge. We willen ook nagaan of we de procedure kunnen vereenvoudigen. We willen ook inhoudelijk kijken of we de criteria moeten behouden, ook in het licht van een aantal verzekeringen die bepaalde calamiteiten nu wel dekken, wat vroeger niet altijd het geval was. Ik loop daar niet op vooruit.

We hebben middelen gekregen. Er is gewerkt met een gemiddelde, als ik me niet vergis, wat niet per se in het voordeel van de deelstaten uitvalt. We hebben 11.241.000 euro overgeheveld gekregen. Dat is met inbegrip van de werkingskosten. We hebben de elf personeelsleden van de dienst gehuisvest in het Boudewijngebouw bij het departement Bestuurszaken. We zijn operationeel klaar om de dossiers inzake rampenschade te behandelen. We hebben al werk verricht op dat vlak, zoals u hebt gezegd.

De eerste erkenning gebeurde op 30 januari. Op basis van het advies van het Koninklijk Meteorologisch Instituut en de Inspectie van Financiën hebben we de regenval waarvan sprake, erkend. De diensten hebben de opdracht gekregen om

dit allemaal zo spoedig mogelijk uit te werken. Normaal moet de publicatie nog gebeuren in het Belgisch Staatsblad, tenzij dit al gebeurd zou zijn. Pas na de publicatie kunnen de benadeelden de aanvraag indienen. Dit moet uiterlijk de laatste dag van de derde maand volgend op de maand waarin het besluit in het Staatsblad is verschenen. Als het in februari zou zijn, zal de termijn voor het indienen van de individuele schadedossiers voor dit schadegeval lopen tot eind mei 2015. De aanvraag moet ingediend worden bij de provinciegouverneur van de woonplaats indien de schade daar effectief is geleden. In het andere geval moet de aanvraag worden ingediend in de provincie of provincies waar de schade zich heeft voorgedaan.

De benadeelden krijgen dan van de dienst van de gouverneur een ontvangstmelding met mededeling van een dossiernummer met de contactgegevens van de behandelend ambtenaar of ambtenaren en hun diensten. Al deze zaken zouden efficiënter moeten kunnen. Na onderzoek en behandeling zal de aanvrager een gemotiveerd vergoedingsbesluit krijgen. Er kan van worden uitgegaan, als alles naar wens verloopt, dat de eerste betalingen na onderzoek van de dossiers en na uitvoering van de vereiste administratieve en financiële werkzaamheden in de loop van het vierde kwartaal van 2015 zouden kunnen gebeuren.

Op 29 januari 2015 hebben mijn diensten een brief gericht aan de betrokken provinciegouverneurs om de praktische afspraken te maken met het oog op het verstrekken van nadere informatie in functie van de dossierbehandeling. Binnen het huidige kader doen we er alles aan om het hele dossier zo goed en snel mogelijk af te handelen.

De heer Bart Dochy (CD&V): Minister-president, heb ik goed begrepen dat de administratieve afhandeling van federaal erkende rampen die plaatsvonden vóór 1 juli 2014, door de federale administratie zal gebeuren en niet door de Vlaamse administratie?

Wat betreft de procedure werd in antwoord op mijn schriftelijke vraag gesuggereerd dat er een herziening zou komen. U beschouwt dat als een prioriteit. Ik wil u niet vastpinnen op een timing, maar zal dit vrij snel gebeuren? De datum van 1 januari 2016 werd op een bepaald moment gesuggereerd als richtdatum voor de evaluatie. Start u dit nu op of zal dit eerst worden getoetst aan de ervaringen die worden opgedaan door de afhandeling van de eerste dossiers?

Minister-president Geert Bourgeois: Mijnheer Dochy, het antwoord op uw eerste vraag is affirmatief. Rampen van voor 1 juli 2014 vallen onder de federale bevoegdheid.

Voor wat betreft uw tweede vraag zal ik mij niet vastspijkeren op een datum, maar ik hoop dat we het decreet kunnen indienen in de loop van 2015. Het wordt waarschijnlijk eind 2015, want het zal toch wel wat voorbereidend werk vragen. Ik heb die opdracht al gegeven. Mijn diensten zijn op dit ogenblik in een eerste fase in gesprek met het Koninklijk Meteorologisch Instituut (KMI). Het is goed om naar de bron te gaan, om te weten wat de erkenningscriteria zijn, enzovoort, en om te weten of daaraan iets moet veranderen. Ik heb gevraagd om daar werk van te maken. Het is niet hoogdringend, want er is een rechtsbasis waarop de dossiers worden afgehandeld. We moeten van de gelegenheid gebruik maken om niet alleen de procedure en de digitale afhandeling te vereenvoudigen, maar ook om te bekijken of we inhoudelijk, inzake de criteria, moeten verfijnen en bijstellen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Björn Rzoska aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de gevolgen van het opdoeken van Vlaanderen in Actie (ViA) voor de monitoring van het Vlaams beleid – 931 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Peter Van Rompuy

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska (Groen): Minister-president, mijn vraag gaat over Vlaanderen in Actie (ViA), waarover u een aantal verklaringen hebt afgelegd, ook in de pers, en waarover ook uw beleidsnota enkele zaken bevat. Ook op de website van ViA staan een aantal dingen die mij interesseren. Op die website geeft u aan dat ViA een onderdeel wordt van een langetermijnbeleid. U hebt aangekondigd, en het staat ook in uw beleidsnota, dat er in de plaats van ViA een transversale beleidsnota komt. In uw interview met De Tijd hebt u dat gespecificeerd. Dan gaat het over een strategische beleidsnota met als perspectief 2040-2050. In het regeerakkoord is sprake van een 'roadmap' voor de realisatie van de transitie van Vlaanderen naar 2040. Daarbij denkt u aan grote uitdagingen zoals het klimaatprobleem, de nieuwe technologieën, de opkomst van de Aziatische economieën, de vergrijzing. Een dergelijke langetermijnnota verkiest u boven een 'flashy' naamgeving. Dat paste toen in uw no-nonsenseaanpak.

Tot zover geen probleem. Het is een goede zaak dat de regering vooruitdenkt en een perspectief ontwikkelt voor de langere termijn. Maar toch blijft, wat mij betreft, de vraag wat dit betekent voor de concrete beleidsdoelstellingen van ViA, maar vooral van het Pact 2020, dat voor een deel gebaseerd is op de Europese agenda EU 2020, wat ongeveer samenvalt met het einde van deze legislatuur. Want het ViA-programma, dat vooral een communicatieprogramma was, kunt u misschien eenzijdig opzeggen omdat u het niet langer interessant vindt om het onder die naam communicatief te verkopen. Maar het Pact 2020 was – het woord zegt het zelf – een pact, een overeenkomst met het brede maatschappelijke middenveld. Het kan toch niet, denk ik, de bedoeling zijn dat u dit opzegt.

Neen, vermoed ik, want ik heb natuurlijk uw verklaring hierover gelezen, of de mededeling die op de website van ViA staat: alle projecten lopen door, zult u zeggen. De ViA-projecten worden gewoon onderdeel van het Vlaams beleid. Maar dan blijft er wel een belangrijke vraag naar de opvolging van deze projecten. De vorige regering maakte op een bijzonder transparante wijze werk van de monitoring van de resultaten van het eigen regeerakkoord enerzijds en van de vorderingen op weg naar het Pact 2020 anderzijds. De Studiedienst van de Vlaamse Regering zette daar mee zijn schouders onder. Deze democratische verworvenheid zouden we niet graag verloren zien gaan.

Vandaar mijn concrete vragen aan u, minister-president. Wordt de meting van de kernindicatoren van het Pact 2020 gewoon voortgezet? Zo ja, wanneer verschijnt dan het volgende monitoringrapport? Wordt er ook opnieuw in een aparte monitoring voorzien van de objectieven die worden gesteld in het Vlaamse regeerakkoord? Zo ja, wanneer verschijnt daarvan het eerste voortgangsrapport? Op welke manier wilt u het parlement betrekken bij de opmaak van de strategische beleidsnota 2040-2050 die u hebt aangekondigd? Er is immers de timing die staat op de website van ViA, want die zou er moeten zijn tegen de zomer van 2015. Zal er ook voor de transversale beleidsnota voorzien worden in een stelselmatige opvolging van daarin opgenomen doelstellingen? Wordt hiervoor ook voorzien in een periodieke monitoring, bijvoorbeeld op jaarbasis?

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Mevrouw Grete Remen (N-VA): Minister-president, ViA dekte een hele waaier van doelstellingen en acties. In moeilijke economische omstandigheden is het van groot belang om de juiste prioriteiten te kiezen en om te vragen hoe wij het verschil kunnen maken om onze economie te vernieuwen en zo Vlaanderen tot leidende regio in Europa te maken.

Het plan ViA had oorspronkelijk heel goede uitgangspunten, opgebouwd rond een aantal concrete thema's: logistiek, mobiliteit, talent en internationalisering. Men vertrok ook vanuit het belang van de eindklant: de burger en de ondernemer. We moeten wel toegeven, en dan vooral vanuit ondernemersstandpunt, dat ViA één grote ambtelijke oefening was geworden, met 337 projecten en initiatieven, en dat ook de voeling met de bedrijven en de kenniscentra verloren was gegaan. Vlaanderen heeft ook 7,4 miljoen euro geïnvesteerd in de communicatie en de promotie van ViA. Dat mogen wij toch ook niet vergeten. De focus moet opnieuw op de vernieuwing van ons economisch weefsel worden gelegd, om de vernieuwing van Vlaanderen mogelijk te maken, zodat Vlaanderen kan uitgroeien tot een welvarende regio in Europa.

Minister-president, ik kijk uit naar de visienota die u zult maken over al die beleidsdomeinen heen, om die toekomstige uitdagingen voor Vlaanderen aan te pakken.

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

De heer Jan Bertels (sp-a): Minister-president, het gaat er mij niet zozeer om welke naam aan het kind wordt gegeven, maar ik ga ervan uit dat u positief zult antwoorden op de vragen die worden gesteld over de transparantie van de opvolging, de rapportage van een aantal doelstellingen die deze Vlaamse Regering heeft vooropgesteld, en zeker ook, naar aanleiding van het engagement in het regeerakkoord en uw beleidsnota, met betrekking tot het betrekken van het Vlaams Parlement in zijn geheel bij de ontwikkeling van de visienota voor de iets verdere toekomst.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Collega's, het antwoord op de eerste vraag is ja. Het Vlaams regeerakkoord onderschrijft op een aantal plaatsen het belang van de realisatie van de Pact 2020-doelstellingen. We zullen wel de indicatoren actualiseren in functie van de gewijzigde externe omstandigheden, na overleg met de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en na overleg met de Verenigde Verenigingen. Ik heb die opdracht in de beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid nog eens bevestigd.

In het voorjaar start mijn administratie met de herziening van de indicatoren van het Pact 2020. Na een eerste ambtelijke toetsing zal er overleg worden georganiseerd met de sociale partners en met de Verenigde Verenigingen. De herziene indicatoren zullen door de Vlaamse Regering worden gevalideerd. Normaal moet dit nog in het voorjaar kunnen gebeuren, zodat we tot een monitoring kunnen komen in het najaar van 2015. Dit is een opdracht van de Studiedienst van de Vlaamse Regering.

We hebben op 5 december 2014 beslissingen genomen over de opvolging van de beleids- en beheersdoelstellingen die voortvloeien uit het regeerakkoord. De regering besliste om één gemeenschappelijk monitoringsysteem voor de Vlaamse overheid te gebruiken. Dit dient minstens gehanteerd te worden over de beleidsdomeinen heen voor de opvolging van het Vlaams regeerakkoord, de transversale, horizontale beleidsplannen, de regelgevingsagenda, de beleidsnota's en de beleidsbrieven. Binnen dit kader zal ook de vooruitgang van de belangrijkste strategische doelstellingen uit het Vlaams regeerakkoord in beeld worden gebracht.

Daar zullen we werken met een beperkte set van prioritaire doelstellingen die een goed beeld geven op de vooruitgang. Dat zal worden onderbouwd met een aantal relevante output- en effectindicatoren.

Ik streef ernaar om internationaal vergelijkbare indicatoren te gebruiken. Een systematische vergelijking met het buitenland is een goede manier om eventueel over te gaan tot bijsturing. Nu werken diverse beleidsdomeinen samen om de beperkte set van prioritaire doelstellingen in beeld te brengen. Die zullen aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Ondertussen wordt de monitoringstool technisch klaargemaakt. Na goedkeuring door de Vlaamse Regering van die doelstellingen wordt dit alles omgezet in die elektronische tool. Het is de bedoeling om in het najaar daarover een eerste keer te kunnen rapporteren. Dit is een manier van indicatoren ontwikkelen en monitoren die wordt toevertrouwd aan de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR). Het eerste Pact 2020 is specifiek, en dit ook binnen de DAR, voor de Studiedienst van de Vlaamse Regering. We zullen niet nalaten ook over die tweede tool aan het Vlaams Parlement te rapporteren.

De betrokkenheid van het Vlaams Parlement is in mijn beleidsnota opgenomen. Ik citeer: "De ambitie is om die transversale beleidsnota in het voorjaar 2015 aan het Vlaams Parlement te presenteren." Op dit ogenblik wordt hier nog volop aan gewerkt. We consulteren de belangrijkste stakeholders. We zullen zien wanneer in het voorjaar van 2015 we zullen landen.

Het is belangrijk dat we dit goed uittekenen. Om echt tot 2040 en 2050 vooruit te blikken, moeten we met onze strategische onderzoekscentra samenwerken. Het is een nieuwe oefening die we nog niet eerder hebben gemaakt. We moeten rekening houden met evoluties in veel maatschappelijke domeinen. We zullen daarover rapporteren.

We zijn natuurlijk niet de enige partner. De klassieke monitoringtools kunnen ons ondersteunen. Dit geldt zeker voor de opvolging van de maatschappelijke effecten en evoluties. We zullen dat zeker met een aantal beschrijvende rapporteringen moeten aanvullen. Hoe verder we in de toekomst vooruitblikken, tot in 2040 of tot in 2050, hoe meer we een aantal beschrijvende aangelegenheden krijgen die niet direct vatbaar zijn voor metingen en voor cijfermatige, indicatormatige rapporteringen.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska (Groen): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat u op al mijn vragen een zeer duidelijk antwoord hebt gegeven.

Mevrouw Remen, ik had het eigenlijk niet zozeer over het communicatieluik. Wat dat betreft, zijn we ook altijd zeer kritisch ten aanzien van ViA geweest, maar ik had het ditmaal wel degelijk over de zeer interessante kernindicatoren. Het is een goede zaak dat de kernindicatoren in het licht van het Pact 2020 verder zullen worden gemonitord.

Minister-president, ik kijk natuurlijk uit naar de oefening die u nu maakt. U wilt die indicatoren stuk voor stuk herbekijken. Wat de strategische beleidsnota betreft, snap ik natuurlijk dat er veel werk is. Mijn achterliggende vraag was echter of u het Vlaams Parlement hier tijdig bij zou betrekken.

Ik begrijp dat u hierover met de stakeholders wilt praten. Gezien de terechte insteek die ik in de beleidsnota en in interviews heb gelezen, lijkt het me zeer belangrijk dat het Vlaams Parlement tijdig bij die oefening wordt betrokken. Op die manier kan de expertise die hier, bij wijze van spreken, in huis aanwezig is,

bij de debatten worden betrokken. Dat was mijn achterliggende reden om deze vraag om uitleg te stellen.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Zoals ik al heb geantwoord, is het de bedoeling hierover in dialoog te treden met het Vlaams Parlement.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het ontbreken van Brussel in de projecties van de Studiedienst van de Vlaamse Regering (SVR) – 991 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Peter Van Rompuy

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Voorzitter, op 19 januari 2015 heeft de Studiedienst van de Vlaamse Regering (SVR) zijn projecties voor de periode 2015-2030 gepubliceerd. In deze interessante studie staan tal van cijfers met betrekking tot de bevolking en de huishoudens in Vlaanderen.

Minister-president, deze projecties zullen ongetwijfeld hun nut bewijzen bij het maken van beleidskeuzes. Zo zult u, bijvoorbeeld, rekening moeten houden met een bevolkingsgroei met 15 procent. Leuven contesteert de cijfers in de studie. Volgens het stadsbestuur is het onmogelijk dat de bevolkingsgroei zo minimaal is.

De vraag is echter waar Brussel in deze studie blijft. Voor zover ik weet, is de Vlaamse overheid nog steeds bevoegd voor gemeenschapsmateries als cultuur, onderwijs of welzijn. Daarover is in deze studie niets terug te vinden. Als de projecties van de SVR de volledige Vlaamse Gemeenschap in kaart hadden gebracht, zou het mogelijk zijn om de demografische inschattingen voor heel Vlaanderen te vergelijken. U zou dan over een instrument beschikken om uw beleid uit te stippelen. Nu is Brussel in deze analyse een witte vlek en moeten we op zoek naar andere studies, die ongetwijfeld aan de hand van andere methodes zijn opgesteld.

– De heer Jan Bertels treedt als voorzitter op.

Minister-president, waarom is deze studie van gemeenschapsmateries tot het Vlaamse Gewest beperkt? Hoe bepaalt de SVR of Brussel al dan niet in dergelijke studies wordt opgenomen? Zijn er plannen om Brussel in toekomstige studies op te nemen?

Ik heb deze vraag om uitleg ook als een vraag om uitleg aan minister Gatz ingediend. Ik ga er dan ook van uit dat het om een gecoördineerd antwoord van jullie beiden gaat.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, de gewesten staan in voor de gemeentelijke projecties en zijn bevoegd voor hun gemeentebesturen. De SVR doet dat in verband met de steden en de gemeenten in het Vlaamse Gewest. De regionale tegenhangers van de SVR staan hier in hun eigen gewest voor in. In Wallonië is dat het Institut wallon de l'évaluation, de la prospective et de la statistique (IWEPS) en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is dat het

Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse (BISA). Op het niveau van de federale overheid worden de projecties door het Federaal Planbureau gemaakt. Het Federaal Planbureau gaat in detail tot op het niveau van de administratieve arrondissementen. De gewesten zijn betrokken bij de modellering en de hypothesevorming. Die projecten houden ook rekening met een aantal ontwikkelingen, waaronder buitenlandse ontwikkelingen. Dat is de taakverdeling. De SVR maakt geen gemeentelijke projecties voor de Brusselse gemeenten. Het BISA publiceert de hypothesen. Die staan ook op de website van het BISA.

Het algemeen beleid houdt in dat de data die betrekking hebben op de gemeenschapsmateries, voor de Vlaamse en de Brusselse gemeenten worden verzameld en ontsloten. Hiervoor doet de SVR een beroep op de diensten van de Vlaamse overheid. De SVR werkt ook samen met de Meet- en Weetcel van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). De resultaten van het onderzoekswerk zijn te vinden in publicaties als de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND) en Vlaanderen in Cijfers.

Als wordt gevraagd om de behoeften inzake de persoonsgebonden voorzieningen op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap te ramen, zoals het aantal plaatsen in de kinderopvang, de woonzorgcentra of de scholen, wordt, conform het Vlaams regeerakkoord, gebruikgemaakt van de Brusseltoets. Dit betekent dat we voor de berekening van de behoeften in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest 30 procent van de bevolking als deelpopulatie voor de Nederlandstalige voorzieningen nemen. Deze zeer voluntaristische aanpak toont aan dat de Vlaamse overheid fors in haar hoofdstad wil investeren.

Aangezien de SVR geen toegang heeft tot de taalcode in het Rijksregister, is het exacte aantal Nederlandstaligen in Brussel niet gekend. Voor de raming van de behoeften van de Brusselse bevolking maakt de SVR gebruik van de resultaten van de projecties van het Federaal Planbureau en van het BISA. Het BISA zal overigens in 2015 een update maken. De SVR doet, naargelang de behoeften, een beroep op een van beide instellingen.

Wat onderzoek en monitoring betreft, wordt de hoofdstad in de analyses opgenomen indien dit relevant is en met betrekking tot het thema waarover het gaat. Bepaalde gegevens moeten natuurlijk beschikbaar zijn. Zoals ik al heb vermeld, is het exact aantal Nederlandstaligen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet gekend. De Vlaamse Regering werkt echter al jaar en dag met de Brusseltoets.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Ik dank u voor het vrij consistente antwoord, minister-president. Toch blijft het me verbazen dat zelfs voor gemeenschapsmateries de cijfers die komen van de diensten waarnaar u verwijst niet worden opgenomen. U zegt dat in het regeerakkoord de Brusseltoets van 30 procent staat. Maar het is toch niet omdat de toets in het regeerakkoord staat, dat die ook wordt toegepast? Zo stellen we vast dat inzake kinderopvang in Brussel we heel ver onder die 30 procent blijven. Er is dus nog veel werk aan de winkel. Ik denk dus dat het van belang is dat die cijfers worden geïntegreerd, zodat we een totaalbeeld verkrijgen.

Minister-president Geert Bourgeois: Het punt is natuurlijk dat de actualisering niet gelijk loopt. Ik zal de Studiedienst vragen of het mogelijk is om op het moment dat de actualisering in Brussel gebeurt, de verbinding wordt gemaakt. Dubbel werk mogen we natuurlijk niet verrichten. De meest recente projectie van BISA dateert van 2010. Die cijfers zijn voor het beleidswerk van vandaag weinig relevant. We kunnen de verbinding in 2015 maken. Volgens mij is het belangrijk de te verwachten evolutie van het totale aantal Brusselaars en

van hun opdeling per gemeente te bekijken. Het aantal Nederlandstaligen kunnen we niet tellen, vandaar dat we blijven werken met de 30 procentnorm.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): De cijfers voor Brussel zijn niet geactualiseerd. De Vlaamse Regering voert dus een beleid ten aanzien van die 30 procent, maar doet dat op basis van niet-geactualiseerde – of beter: niet-gekende – cijfers.

Minister-president Geert Bourgeois: Ik ben begonnen met te stellen dat wij niet de gewestelijke overheid van de Brusselse gemeenten zijn. Wij zijn niet de voogdijoverheid van die gemeenten. Dat is de taak van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik kom u tegemoet door aan onze Studiedienst te vragen om op het moment dat de actualisering in Brussel gebeurt, de verbinding te maken. Onze Studiedienst werkt natuurlijk wel met cijfers over de wisselwerking, zoals de prognoses over migratie van en naar Brussel. Als het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat goed vindt – en ik denk dat dat geen probleem zal zijn – zal ik vragen dat de link wordt gemaakt. De projecties voor Brussel kennen we, maar ze dateren wel van 2010. Ik vrees dus dat ze moeten worden geactualiseerd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.